
s egy kéz a tömbök alatt

(Forgatókönyv)

KISS JOVÁK FERENC

A vásznon nem történik semmi.
Monoton zakatolással robog tova
egy vonat,
a mindig-vonat,
az ugyanaz-lét
(hiába!)
az ugyanaz-lét,
a folyamatos
a változatlan.
(Feltekinthetsz! Rátekinthetsz!)
A vásznon úgymond nem történik semmi.
Monoton zakatolással robog tova
az ugyanaz-lét allegóriája,
a mindig-vonat,
(megint csak hiába!)
a folyamatos
a változatlan.
De (ismétlem) *hiába!*
Mert a teremben
sunnyogón ki-be áramló közönség
életuntan szunyókál a székeken.
(Feltekinthetsz! Rátekinthetsz!)
Mind a vásznon, mind a közönség
továbbra is változatlan
fagybalzsamos.
A vásznon monoton zakatolással robog tova
a mindig-vonat,
(ugyanazon ugyanaz-lét
ugyanazon allegóriája)
tova...
S mégis vallom
— Várj!
— Te azért is várj!!

Mert elég egy pillanatnyi kiesés,
óvatlanság,
nemtörődömség,
s íme, mit mondtam,
máris leállt a kép,
rád hurkolta kötelét
(ami sosincs)
a sötét.
No de majd a sivitás,
az ébredés,
a hirtelen ájulás...
MEGÁLLJ!
Sivitás!
Ébredés!?
Hirtelen ájulás!??
Persze,
persze.
Rőt rebbenés,
dülő toronysüveg
s egy kéz,
érted!?
egy kéz a tömbök alatt...